

ГЛАГОЛОТ ЗБОРУВА КАКО РЕЧНИЧКА СТАТИЈА

1. Речникот треба да биде кохерентен и исцрпен опис на лексиката на еден јазик.

Зборовите *кохерентен* и *исцрпен* се доволно јасни така што останува да се објаснат зборовите *опис* на *лексиката*.

Опис на лексиката значи анализа на релациите во кои влегуваат лексичките единици. Лексичката единица гради морфолошки, синтаксички, фразеолошки и комуникативни единици. Посебно комуникативните единици навлегуваат во говорната комуникација, а нивниот опис претставува опис на говорното однесување кое спаѓа во прагматиката. Токму затоа лексикографскиот опис треба да претставува синтеза од повеќе лингвистички дисциплини: фонологијата, морфологијата, етимологијата, лексикологијата, синтаксата, семантиката и прагматиката.

Покрај овие лингвистички дисциплини, свој одраз во речникот наоѓаат и етнологијата, фолклористиката и етносемиотиката. Секако дека речникот, преку примерите што ги содржи, ја дава и цивилизацијата на една говорна заедница.

2. Во овој напис ќе се обидеме да ги анализираме релациите во кои влегува лексичката единица „зборува“. Во голем број странски или домашни речници се издвојуваат повеќе од десет значења (на пр. *Речникот на македонскиот јазик* утврдува 16 значења, или пак францускиот речник *Leçis* набројува 20 значења на глаголот „parler“).

Со оглед на тоа дека за нас основна категорија претставува релацијата што една лексичка единица ја гради со други единици, ние тргнуваме од една основна дефиниција на глаголот „зборува“, која понатаму добива разни измени во зависност од синтаксичките структури или од фигуративното проширување на значењето. Така, во описот на значењата на глаголот „зборува“ ние издвојуваме најпрвин едно основно значење (I. *Упојребува одреден јазик за да создаде, преку говорната активност, значенски говорни единици*). Од ова основно значење добиени се и три изведени или преносни значења: II. (фиг.) *Упојребува одредени знаци за да создаде, преку семиотичка активност, значенски единици (зборувањето се јавува како метафора за создавање значенски единици)*; III. (фиг.) *Побудува создавање значенски единици кај интерговорникот (зборувањето се*

јавува како *мѝафора* за создавање значенски единици кај инѝерѓворникој); IV. (фиг.) Одржува нормални (ѓговорни) односи со некоѓ (зборувањето меѓ луѓето се јавува како *мѝафора* за ѝрисноста на односиите меѓ нив)).

3. Во рамките на основното значење се разликуваат посебни спецификации на основното значење во зависност од синтаксичките структури во кои влегува глаголот. Разликуваме пет синтаксички категории кои ги градат глаголските релации со глаголот „зборува“: 1. агенс, 2. интерагенс, 3. коагенс, 4. диктум и 5. прилошка ознака.

Ќе дадеме кратко објаснување на синтаксичките категории што ги воведуваме за опис на глаголот „зборува“. Тоа се следните категории: *аѓенс*, *инѝераѓенс*, *коаѓенс* и *дикѓум*.¹ **Агенс** е синтаксичка категорија која го означува изведувачот на говорниот процес во говорната интеркомуникација односно говорникот. **Интерагенс** претставува оној елемент кој го означува интерговорникот, односно оној кому му се обраќа говорникот или со кого се изведува говорниот процес. **Коагенс** претставува оној елемент во говорниот процес кој се јавува и како говорник и како интерговорник во една иста говорна интеркомуникација т.е. во говорната интеракција (разговор, расправа и др.). **Диктум** претставува оној елемент кој ја означува содржината на говорниот процес.

4. Во описот на значењата и структурите што ги гради глаголот „зборува“ ги наведуваме и сите фраземски и комуникативни единици² веќе забележани во постоечкиот материјал (речници, збирки, монографии и др.) или пак забележани од наша страна. Комуникативните единици претставуваат најчесто интерактивни единици (совет, префрлување, изразување незадоволство, изразување надмоќност, изразување омаловажување, изразување сомневање, изразување констатација, укорување и др.) како и едно верување. Треба да напоменеме дека горните функции на комуникативните единици (како што се: совет, изразување констатација и др.) често се остваруваат со помош на пословици. На крајот од статијата наведуваме и два афоризми како и три вица во кои се јавува глаголот „зборува“.

¹ За поопширно запознавање со сите овие категории сп.: Звонко Никодиновски, „Метаговорните глаголи во францускиот и во македонскиот јазик, II дел“, *Годишен зборник на Филолошкиот факултет*, кн. 13, Скопје 1987, 79-136.

² **Комуникативна единица** претставува говорна единица во која една лексема сама или заедно со други единици реализира единствено синтетичко значење кое претставува **изведување на одредено говорно дејствие**. Со терминот **комуникативна единица** го заменуваме терминот **паремиска единица** со кој во поранешните трудови ги означувавме овие единици и кој се покажува како несоодветен за означување на целата група единици.

Еве го можниот опис на речничката статија „зборува“.

5. ЗБОРУВА

I. Употребува одреден јазик за да создаде, преку говорната активност, значенски говорни единици.

1. АГЕНС:

1.1. **обичен агенс:** *Децаџаа зборувааџи веќе во виџораџаа година од живоџааџи.*

(ком.) *Ако е мачно да се зборуе, не е мачно да се џирае.* = Совет дека некогаш треба да се молчи; (ком.) *Зборам јас или канџаа џроџа!* = Изразување незадоволство поради неслушање на соговорникот; (ком.) *Зборуј и рабоџи, не-ка мрдааџи и рацеџе, како џиџо мрда усџааџа!* = Префрлување кон некого, кога треба да одговара на некое прашање, да не престане со одредена работа; (ком.) *Зборуј коа џе џрашааџи, не молчи како кџс на јаџа!* = Префрлување кон некој кој не одговара на поставено прашање; (ком.) *Зборуј си ако немаџи рабоџа, сам си зборуваџи, сам си слушаџи!* = Изразување незадоволство поради неслушање на соговорникот; (ком.) *И џи наџде да зборуваџи!* = Изразување омаловажување на соговорникот; (ком.) *Коџа јас зборувам, џи да молчиџи!* = Изразување надмоќност на својата позиција; (ком.) *Коџа зборува маџка џи, не џовракаџ!* = Укорување кон дете кое треба да ги слуша родителите или: изразување надмоќност на својата позиција; (ком.) *Коџиџо не знае да молчи, не знае и да зборува.* = Префрлување кон некого кој се избрзува со зборување; (ком.) *На сирџмаџоџи никој џраџоџо не му џо даа, коџа да зборуа.* = Изразување незадоволство од наметната позиција во зборувањето; (ком.) *Не зборувај коџа јадеџ!* = Совет или префрлување да не се зборува додека се јаде.

1.2. **делегирачки агенс:** *Зборувам во име на џиџраџкувачиџе.*

1.3. **заменет агенс:** *Глиџор зборуваџе наместџо мене.*

1.4. **узурпиран агенс:** (ком.) *Зборувај (само) за себе!* = Обраќање кон говорникот да не зборува во име на соговорникот.

1.5. **овоплотен агенс:** *Преку неџо зборува саџанаџаа.*

1.6. **бесповршински агенс:** *Се зборува сѐ и сеиџо.*

1.7. **агенсот е орган (уста) што го произведува зборувањето:** (ком.) *Зборува усџа, да не е џусџа.* = Изразување констатација дека зборувањето е лек за душата; (ком.) *Мрџва усџа не зборува.* = Изразување констатација дека често

луѓето ги убиваат сведоците за да не зборуваат; (ком.) *Усџа џи зборвала, (а) шайка џи слушала!* = Изразување незадоволство поради неслушање на соговорникот.

2. ИНТЕРАГЕНС:

2.1. интерагенсот е различен од агенсот:

2.1.1. со заменска форма во датив: *Им зборуваше оџворено.*

(ком.) *Кој нашол да ми зборува!* = Изразување омаловажување на соговорникот; (ком.) *Кој си џи мене да ми зборуваи!* = Изразување несогласување со правото некој некому да дава наредби; (ком.) *Ти зборувам ќерко, сеќавај се снао!* = Изразување констатација дека нечиј говор е алузивен.

2.1.2. со предлогот „на“: *Јован со часови им зборуваше на насобраниџе деца.*

(ком.) *Зборувај му џи на шуџ чоек: со едноџо уо слуша, со друѓоџо џушџа!* = Изразување незадоволство поради непримање совети од страна на соговорникот; (ком.) *Како на џоведо (на ајван, на сид, на дрво, на камен) да збориш!* (ком.) (вар.) *А на дрвово збори, а нему збори му!*; (ком.) (вар.) *А на сидов си му зборел, а нему!* = Изразување незадоволство од фактот што соговорникот не го слуша говорникот.

2.1.3. со предлогот „пред“: *Зборуваше џред џраџенициџе во Парламентџоџ.*

2.2. интерагенсот е ист со агенсот: *Си зборуваше сам на себе.*

3. КОАГЕНС:

3.1. без предлог: *Зборуваа долѓо во ноќџа.*

3.2. со предлогот „со“:

3.3.1. коагенсот е различен од агенсот: *Зборуваше со џолийичкоџо раководсџиво на џрадоџ.*

(ком.) *Знаеш ли џи со коѓо зборуваи!* = Изразување надмоќност на позицијата на говорникот; (ком.) *Така со мене не се зборува!* = Изразување незадоволство од начинот на обраќање на соговорникот.

3.3.2. коагенсот е ист со агенсот: *Си зборуваше сам со себе.*

4. ДИКТУМ:

4.1. автонимен диктум :

4.1.1. со предлогот „на“: *Зборува на „и“.*

4.2. транспониран диктум:

4.2.1. **именска релација:**4.2.1.1. **без предлог:**4.2.1.1.1. **именската релација означува пред-**

мет: *Зборува повеќе јазици и дијалекти.* - *Не зборувај глупости!* - *Тој не зборуваше ништо.*

(фраз.) едно мисли, друго зборува = оценува дека агентот греша при зборување; (фраз.) зборна два збора со некој = зборува кратко со некој; (фраз.) зборува сè едно исто = повторува исти работи; (фраз.) знае што зборува = оценува дека агентот зборува умесно; (фраз.) не прозбори ни црна ни бела = молчи;

(ком.) *Знаеш ли (свесен ли си) што зборуваш !?* = Изразување несогласување со кажаното од страна на соговорникот; (ком.) *Кој зборува каквото сака, он слуша каквото не сака.* = Совет дека човек не треба да зборува пред други сè и сешто; (ком.) *Не знаеш што зборуваш!* = Изразување незадоволство кон зборовите на соговорникот; (ком.) *Пошто гледај го што работи, а не што зборува!* = Изразување констатација дека поповите често кривотворат; (ком.) *Прави како што зборувам, а не како што правам јас!* = Изразување критика на нечие однесување кое е поинакво од зборувањето; (ком.) *Што зборуваш, бе !* = Изразување чудење поради она што е кажано; (ком.) *Што презен мисли, тијан зборува.* = Изразување констатација дека пијаните луѓе зборуваат неразумно; (ком.) *Што ќе ти дојде на ум ти не зборувај пред кумот!* = Префрлување за неумесно зборување пред одредени интерговорници;

4.2.1.1.2. **именската релација означува лице:**

ЗБОРУВА НЕКОГО = (фиг.) кажува

лоши работи за некого во негово отсуство: *Веднаш ѝошоа ѝочнаа да ѓо зборуваат ѝо ѓрадош.*

(ком.) *Ако ѝи сунат ушити значи некој ѝе зборува! = верување.*

4.2.1.2. **со предлог („за“, „против“, „во врска со“, „околу“)** (именската релација има функција на тема):

*Зборување за најновата ситуација на Балканот. - Зборување **против** полициската на својата влада. - Зборување **во врска со** подготвките за новите избори. - Зборување **околу** учеството на нордискот конвенгенс во силите на УНПРЕДЕП.*

(ком.) *За вкусовите да не зборуваме! = Изразување констатација дека луѓето имаат најчесто различни вкусови или оценки; (ком.) За волкот зборуваме - волкот на (зад) враќа. = Изразување изненадување од појавата на лице за кое се зборува.*

4.2.2. **глаголска релација:**

4.2.2.1. **проблемска релација со супститут:** „за тоа кој (што, како, кога, каде, колку, колкав, каков, дали, зошто)“: *Гроздан зборување за **тоа** кој сè бил присутен на свадбата.*

4.2.2.2. **непроблемска релација:**

4.2.2.2.1. **со „да“ реченица :**

4.2.2.2.1.1. **Агентивна „да“ реченица** (агенсот од зависната реченица е ист со агенсот од независната реченица): *Најпаша ми зборување **да** ми најрави поришеј за свадбата.*

4.2.2.2.1.2. **Интерагентивна „да“ реченица** (агенсот од зависната реченица е еднаков на интерагенсот од независната реченица): *Им зборување **да** не се илашат од ништо.*

4.2.2.2.2. **со исказна дел-реченица:**

4.2.2.2.2.1. **без предлог:** *Кирил зборува **дека** ќе вложи пари во некој фудбалски клуб.*

4.2.2.2.2. **со предлогот „за тоа“:** *Ситѝе зборуваа за шѝоа дека министѝеротѝ ѝ треба да ѝ поднесе осѝапка.*

5. ПРИЛОШКА ОЗНАКА КОЈА СЕ ОДНЕСУВА НА ОДРЕДЕНО КАЧЕСТВО НА ЗБОРУВАЊЕТО:

5.1. **со прилог**

5.1.1. **со позитивна вредност** („вдахновено, весело, директѝно, добро, доѝадливо, доверливо, едносѝавно, елоквенѝно, ѝално, ѝордо, искрено, исѝравно, јасно, јавно, кроѝко, лаконски, милно, нежно, неуморно, одмерено, оѝсечно, оѝворено, ѝамеѝно, ѝректрасно, ѝринциѝиелно, ѝродуховено, разбирливо, редовно, самоуверено, сиѝурно, сѝручно, ѝечно, убаво, убедливо, умно, храбро“):

(фраз.) *ѝраво да зборуваме* = изразување оправдување за наредната констатација;

(ком.) *Криво седи, ѝраво збори!* = Совет или префрлување да се зборува вистината; (ком.) *Рейѝки се ѝѝе луѝе шѝо криво седаѝи и ѝраво зборувааѝи* = Изразување констатација дека кај луѓето најчесто зборовите соодветствуваат на делата; (ком.) *Луѝо ако јадѝи, ама блаѝо да зборуваѝи!* = Совет дека човек треба да зборува милно; (ком.) *Шеќер јадѝи и шеќер зборуј!* = Совет дека човек треба да зборува милно.

5.1.2. **со негативна вредност** („бавно, бескруѝулозно, бесрамно, бездушно, безмилосно, безочно, безобсѝрно, безволно, брзо, бучно, вознемилено, деѝински, ѝрубо, живоѝински, завиено, исѝреќинаѝо, извешѝачено, извиѝоѝерено, кавѝаѝиски, криво, лошо, навредливо, надуено, налуѝено, најнаѝо, недолично, нејасно, неодѝговорно, неразумно, несмасно, неубедливо, невкусно, ѝонизно, ѝоѝајно, ѝовришно, ѝразно, ѝреѝениѝозно, ѝросѝо, развлечено, ѝаинсѝвено“):

(ком.) *Кој збори мноѝу, мноѝу ќе ѝрѝа* = Изразување незадоволство од нечие неодмерено зборување; (ком.) *Луѝи се, карај се, ако криво зборуваѝи, никој не се ѝоѝкренува!* = Изразување констатација дека само зборувањето вистина може да ги мотивира луѓето на делување; (ком.) *Мноѝу (знаеш) да зборуваѝи!* = Изразување несогласување со зборувањето на соговорникот; (ком.) *Молчи, не збори лошо, да*

не си џоџикаси џазиџи! = Повикување на соговорникот да не зборува лоши работи; (ком.) *Повеќе слушај одоџиџо да зборуваши!* = Совет да се почитува туѓото мислење.

5.1.3. **со неодредена вредност** („афирмаџивно, долџо, џласно, идеалисџички, краџко, науџро, од време на време, џолека, џосџојано, џофално, реџко, седејќи, секојдневно, сериозно, со часови, срамежливо, џажно, џивко“):

(ком.) *Два џаџи џомисли, еднаш џрозборуај!* = Совет или префрлување да се размисли убаво пред да се зборува; (ком.) *Кој мноџу зборува, или мноџу знае или мноџу лаже* = Изразување сомневање во вистинитоста на нечие долго зборување.

5.2. **со прилошки израз** („во суџерлаџиви, без акценџи, без џреџки, без џауза, без џрекин, без срам, на еџаџи, на нос, низ заби, џо џоџреба, со жар, со желба, со милозвучен џлас, со надеж, со најор, со џаузи, со џочџи, со џолна усџа, со сџрав, со џажен џлас, со умисла, со усул, со восхџи, со зариџнаџ џлас, со засџанување“):

(фраз.) *зборува без душа* = зборува без емоџи; *зборува без џардон* = зборува без претпазливост кон соговорникот; *зборува во чеџири очи* = зборува само со соговорник без присуство на други; (фраз.) *зборува во нараквиџи* = зборува со претпазливост кон соговорникот; (фраз.) *зборува во обланди* = зборува пофално кон темата на зборување; (фраз.) *зборува во веџар* = зборува напразно, зборува без никој да го слуша; (фраз.) *зборува зад џрб* = озборува некого; (фраз.) *зборува и брбори како џаз на џрозјебрање (Поленаџовиќ)* = зборува многу и непрекинато; (фраз.) *зборува како крава џазиџи да му џо изела (Поленаџовиќ)* = зборува со пелтечење; (фраз.) *зборува како навџен* = зборува брзо и без престан; (фраз.) *зборува како џаџаџал* = зборува брзо и без размислување; (фраз.) *зборува како џразна водениџа* = зборува брзо и без престан; (фраз.) *зборува како сабја* = зборува остро и решително; (фраз.) *зборува на „џи“* = е присен во говорното однесување со некого; (фраз.) *зборува на долџо и на ши-роџо* = зборува опширно; (фраз.) *зборува на месџо* = зборува умесно; (фраз.) *зборува на џамеџ* = зборува нешто без да го провери; (фраз.) *зборува на уво* = зборува доверливо; (фраз.) *зборува од најаван* = зборува глупости; (фраз.) *зборува од сџомак* = зборува од дијафрагма; *зборува џраво во очи* = зборува отворено; (фраз.) *зборувааџи*

со ист̄ јазик = искажува слични ставови за нешто; *зборува со кренат̄ нос* = зборува препотентно; *зборува со кренат̄ глава* = зборува горделиво; *зборува со полно срце* = зборува задоволно; *зборува со скршено срце* = зборува разочарано; *зборува со сит̄нат̄о грло* = зборува потиштено; *зборува со итак̄т̄* = зборува одмерено;
(ком.) *Ти зборувам како на брат̄!* = Уверување во искреноста и добронамерноста на зборувањето.

- II. (фиг.) *Уио̄т̄ребува одредени знаци за да создаде, иреку семиотичка активност̄, значенски единици* (зборувањето се јавува како метафора за создавање значенски единици).
1. **со обичен агенс:** *Со неа зборуваше со (иреку) ѓес̄тови.*
- III. (фиг.) Побудува создавање значенски единици кај интерговорникот (зборувањето се јавува како метафора за создавање значенски единици кај интерговорникот).
1. **со подмет кој означува неживо суштество:** *Тоа зборува дека не сме способни ионаку да дејствуваме. - Факт̄иите зборуваат̄ сами од себе.*
(ком.) *Сит̄окат̄а арна сама зборува и се иродава* = Изразување констатација дека на добрата стока не ѝ треба фалење за да се продаде; (ком.) *Усит̄а лае (ириди) - иара збори.* = Изразување констатација дека парите се тие кои го покажуваат вистинското лице на луѓето.
- IV. (фиг.) Одржува нормални (говорни) односи со некого (зборувањето меѓу луѓето се јавува како метафора за присноста на односите меѓу нив).
- Тие не зборуваат̄ веќе два месеца. - Денес ми ирозборе за ирв̄ӣт̄ ио две недели.*
- V. **Аспектуални изведувања** (овие единици се обработуваат во оваа речничка статија):
- ззборува некоџо* = почна да зборува со некого ;
ирозборува = почнува да зборува (како способност за говор или во дадена говорна ситуација);
(ком.) *Парат̄а и нем човек џо иџера да ирозборува.* = Изразување констатација дека парите се толку важни што секој човек заинтересирано зборува за нив;
иозборува = зборува одредено време;
се изназборува = зборува подолго време;
се назборува = 1. зборува долго и доволно 2. зборува искрено и отворено.

ЛИТЕРАТУРА

- Јовановски Апостол Поп, 1971: *Македонски народни пословици*, Издание на авторот, Скопје.
- Каваев Филип, 1961: *Народни пословици и гатанки од Ситруга и Ситрушко*, Институт за македонски јазик, Скопје.
- Китевски Марко, 1988: *Фолклорни бисери*, Македонска книга, Скопје.
- Македонски народни умотворби, Том IV, книга 1: Пословици*, (во редакција на Х. Поленаковиќ, К. Пенушлиски), Кочо Рацин, Скопје 1954.
- Мургоски Зозе, 1993: *Македонско-англиски речник на идиоми*, Табернакул, Скопје.
- Пенушлиски Кирил, 1980: *Мелешевски фолклор, IV*, МАНУ, Скопје.
- Пенушлиски Кирил, 1969: *Пословици и гатанки*, Македонска книга, Скопје.
- Речник на македонскиот јазик* (со српскохрватски толкувања), (редактор: Б. Конески, составувачи: Т. Димитровски, Б. Корубин, Т. Стаматоски), *Том I-III*, Институт за македонски јазик „Крсте Мисирков“, Скопје 1961-66.
- Цветковски П. Радован, 1993: *Македонски народни пословици*, Мисирков, Битола.
- Цепенков К. Марко, 1972: *Македонски народни умотворби. Книга осма: Пословици. Појоворки, гатанки, клейви и благослови*, (редактирал: Т. Саздов), Македонска книга, Скопје.
- Шапкарев А. Кузман, 1989: *Одбрани ситраници*, (приредил: М. Китевски), НИО „Студентски збор“, Скопје.